

Така Ап. Петръ знаяше тайнѣ тѣхъ лести на Ананіѣ и Сапфирѣ. [Дѣян. гл. 5]. Така Ап. Павелъ знаяше бѣдѣще то спасеніе на всичкы тѣхъ, които страдахъ отъ вълны тѣхъ въ корабъ тѣхъ и проч. и проч. [Дѣян. гл. 27].

И така, ако святіи тѣхъ, кога то сѣ живѣяли тука на земѣ тѣхъ, сѣ имали това съвършенство, что то да познавать тайны тѣхъ и отдалечены тѣхъ нѣща, много по-вече имать сѣщо то съвършенство сега, кога то царствовать съсъ Христа. Само безумный тѣхъ може дързѣ да рече, че сѣ имали по-много ублаженіе и съвършенство на земѣ тѣхъ, нежели на небо то; и по-много откровенія, кога то были отдалечени отъ лица то Божіе, нежели въ онова прѣиспълнено отъ всяко съвършенство Божіе лицезрѣніе. —

Законъ тѣхъ на пріятелство то твърдѣ изисква това нѣщо, что то пріятель своему пріятелю да открыва и явя потребны тѣхъ, както самъ Христосъ говори за това нѣщо: *Не наричамъ вы вече рабы, зашто то рабъ не знае, что прави Господарь тѣхъ му: азъ вы нарѣкохъ пріятели, зашто то всичко, што сѣмъ чюлъ отъ Отца моего, казахъ вы го.* [Іоанн. гл. 15. Ст. 15].

А понеже святіи тѣхъ на небо то сѣ друзи (пріятели) Божіи, по думы тѣхъ на Псалмопѣвца: *Мнѣ же зѣло чести быша друзи твои Боже.* (Псал. 138. Ст. 17.), и по-голѣмо съединеніе съсъ Бога имать на небо то, нежели колко то сѣ имали на земѣ тѣхъ: то какъ по законъ тѣхъ на пріятел-